

عنوان مقاله:

پیامدهای تفسیر ساجکتیو هگل از اخلاق ارسطویی

محل انتشار:

دوفصلنامه غرب شناسی بنیادی، دوره 6، شماره 2 (سال: 1394)

تعداد صفحات اصل مقاله: 18

نویسندگان:

سید مجید کمالی - دانشجوی دکتری فلسفه دانشگاه اصفهان

محمد مشکات - دکترای فلسفه؛ دانشیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

یوسف شاقول - دکترای فلسفه؛ دانشیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

سعید بینای مطلق - دانشیار گروه فلسفه دانشگاه اصفهان

خلاصه مقاله:

در این مقاله، قرائت هگل از اخلاق ارسطویی ذیل دو مفهوم بنیادی «سعادت» و «فضیلت» و پیامدهایی که بر این قرائت مترتب است، بیان میشود. در تفسیر هگلی، این دو مفهوم نسبت به تلقی کلاسیک ارسطویی کارکردی اجتماعی تر و در عین حال تعینی ساجکتیو به خود میگیرند، تا از این طریق فرد و اجتماع در روندی دیالکتیکی در چهارچوبی فضیلت مند به خیری یگانه که همان آزادی است، دست یابند. اصالت و به یک معنا تقدم اندیشه سیاسی در نظام فلسفی هگل، نیازمند دستگاہی اخلاقی است که بتواند فراتر از طبیعت گرایی اخلاقی ارسطو عمل کرده، مناسبات و اقتضائات حیات بیرونی اجتماعی و سیاسی را تبیین کند. چنین است که در اندیشه هگل، سعادت و فضیلت اگرچه همچون نظام اخلاقی ارسطو واجد اهمیت بی بدیلی هستند، وظیفه ای فراتر از تعلیم و تربیت افراد مییابند. در این پژوهش نشان داده میشود که هگل با استخدام دو مفهوم بنیادی اخلاق ارسطویی، یعنی سعادت و فضیلت در چهارچوب کلی نظام فکری خود، زمینه را برای دگردیسی معنایی این مفاهیم فراهم میآورد.

کلمات کلیدی:

ارسطو، هگل، اخلاق نیکوماخوس، سعادت، فضیلت، ساجکتیو

لینک ثابت مقاله در پایگاه سیویلیکا:

<https://civilica.com/doc/1188758>

